

מבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ג בניסן תשפ"ה - (11.4.25)

מצור מצור

ניסן תשנ"א 16.3.91 גיליון 685

ניסן תשפ"ה 11.4.25 גיליון 1657

שבת הגדול - ערב פסח שחל בשבת

צאת השבת - 19:46

כניסת השבת - 18:48

ב"ה

פסח תשפ"ה בבית הכנסת

שבת הגדול - שבת קודש פרשת צו

18:48 - הדלקת נרות

רבע שעה לאחר הדלקת נרות תפילת מנחה וקבלת שבת

7:30 - תפילת שחרית במניינים מאוחדים

10:06 - סוף זמן אכילת חמץ

11:25 - סוף זמן ביעור חמץ

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:30 - שיעור מפי הרב ד"ר חיים שיין

כנגד 4 בנים דיברה תורה. ומי דיבר אל הבנות?

19:24 - צאת הכוכבים

19:40 - ערבית חג ראשון

יום ראשון - א' דפסח

08:30 - תפילת שחרית במניינים מאוחדים

תפילת מנחה גדולה וקטנה בזמן

17:30 - שיעור מפי אייל זנה

19:47 - צאת החג, ספירת העומר

חול המועד

06:00 - תפילת שחרית מניין ראשון

07:30 - תפילת שחרית מניין מרכזי

תפילת מנחה בימי חוה"מ פסח - 19:05

שביעי של פסח - ערב שבת ושבת

18:53 - הדלקת נרות

19:08 - תפילת מנחה

לימוד

תפילת ערבית של יום טוב

08:30 - תפילת שחרית במניינים מאוחדים

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:30 - לימוד מפי הרב אילעאי

19:51 - צאת החג\ שבת

בברכת חג שמח וכשר

הגבאים (יהודה מרוז)

אזל טוב !!! ליהודה ותמר מרוז לבת המצווה של נועה, בתם של עידן ויעל.

לנחום וכוכבה צ'ימבליסטה להולדת הנין, נכד לאורנה ואילן, בן לטליה וכפיר.

לחנה שבט לבת המצווה של הנינה תגל, בת לאהרונ ורחלי, נכדה לגיטי ודני.

לפנחס וירדנה רונן לבר המצווה של הנין אלון, נכד לרחלי ושמוליק מרחב, בן לאושר וגלעד.

הכהן שהציב גבולות בריאים / אסף כהן

בפינה של השולחן. לפי מחקר שנערך בשנת 2009 על ידי חוקרים מסין ומארה"ב, לבוהן הרגל ישנו תפקיד

קריטי בשמירה על יציבות הגוף ושיווי המשקל. אם כך, סימון בוהן רגלו של הכהן במסגרת הטקס, מלמד אותנו שיעור חשוב על האיזון הנדרש בין יציבות לנתינה אצל נושאי משרה בכלל, ואצל כל אדם בפרט.

הכהנים הם משרתי ציבור. הגדרת התפקיד שלהם היא נתינה לעם ישראל, ודווקא בגלל זה חשוב להדגיש אצלם את אלמנט היציבות, היכולת לשמור על שגרה. לא להיסחף אחר הגדרות התפקיד ולהפוך אותו לחזות הכל, כאילו כל הווייתם סובבת סביב השירות שהם נותנים. הכהנים מברכים את עם ישראל – אבל בזמנים מוסדרים וקבועים, מגיעים לשרת בבית המקדש – אבל לא כל הזמן, רק בתורנויות, במשמרות. יתכן שדווקא מכיוון שקל כל כך לטשטש את הגבול בין הציבוריות של משרתי הציבור לפרטיותם – נדרש משה להדגיש את הצורך שלהם ביציבות כבר בטקס חנוכת המשכן.

חכמי החסידות דרשו את הפסוק בפרשתנו - "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" – כאזהרה מהשחיקה שבשגרה, והדגישו את הצורך להדליק את האש הפנימית ולהתחדש בכל יום. ניתן לראות את הפסוק כקריאה הפוכה. לאמץ את השגרה היציבה ולשמוח בה. אמנם זה נכון שצריך לתת לאחר ולהקשיב למצוקתו, זהו אכן תפקידו של הכהן, אבל הכהן הוא גם אדם פרטי, ועליו להיזהר מלהיסחף אחר נתינה ללא גבול שבאה על חשבון חייו האישיים.

"העץ הנדיב", ספרו של של סילברסטיין, הוא אחד מספרי הילדים המפורסמים והפופולריים. כולנו מכירים את סיפורו של העץ שנתן ונתן עד שלא נותר ממנו אלא גדם עץ בלבד, ואת מילות הסיום של הספר – "והעץ היה מאושר". אך על אף הפופולריות שלו, הספר קיבל ביקורות רבות - על שהוא מעודד מערכות יחסים רעילות, על שהוא מלמד ילדים הרס סביבתי, על שהוא מקדם נתינה ללא גבול. נוכח זאת, פרסם המחזאי האמריקני טופר פיין גרסה משוכתבת ופארודית של הסיפור – "העץ שהציב גבולות בריאים" – על עץ שידע לעצור את הנתינה בזמן ולבקש מהילד להתחשב גם בצרכיו שלו.

חשבתי על הפארודיה הזו כשקראתי על הטקס המוזר שעברו אהרון הכהן ובניו בזמן חנוכת המשכן – "ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית". אפשר להבין חלק מהסימבולים של הטקס, כמתארים את תפקידיהם של הכהנים: האוזן – תפקידה להקשיב ולהיות כרויה תמיד לצורכיהם של בני ישראל. אך אין להסתפק בזה. הקשבה היא רק תחילת התהליך של הנתינה. על הכהן גם להושיט יד, לסייע, לעזור. אהרון הכהן לימד אותנו שמעבר לתפקיד הפורמלי של הכהן במקדש, יש לו תפקיד חברתי – להשכין שלום. בוהן היד משמשת לאחיזה והיא מסמלת את היכולת להחזיק, לאחוז באחר, לתמוך בו או למשוך אותו למעלה.

אם כן, אפשר להבין מדוע נבחרו האוזן והיד כמייצגות את תפקידיו של הכהן, שכן הן מסמלות את היכולת להקשיב ולהושיט יד, אבל מה קשורה בוהן רגלו? מה היא באה לסמל? ובכן, לבוהן הרגל ישנו תפקיד משמעותי יותר מאשר רק להיתקע

יהיה בסדר / שמשון

בעוד כמה שעות נסב סביב שולחן הסדר. כבשנה שעברה, גם השנה הוא יהיה חסר. 59 שבועות ונעדרים עדיין בשבי, המלחמה נמשכת ורק השבוע שוב נכנסנו לממ"ד.

ביקשתי משני חיילים שבשנה שעברה היו עורכי הסדר בסדיר ובמילואים לשתף אותנו באירוע. שְׁלו זלקינד שירת בסדיר בגבול הצפון, ואילו שמעון בזק שירת במילואים בגבול רצועת עזה. הם תכננו לחוג עם המשפחה אך זה לא קרה...

שְׁלו זלקינד:

בזרוע נטויה ו"במשפטים גדולים". התחושה הייתה שעלינו, כצבא וכעם, להתחזק ברוח. הרבנות הצבאית ציידה אותנו בכל מה שצריך, וגם מאחד המושבים הקרובים הגיע אוכל ביתי, כך שבסיכום הבאסה היתה בסבבה.

כעורך הסדר, התחשבתי במצב והרצנו את ההגדה. חיילים, בסופו של דבר, עייפים לכתחילה, והיה חשוב לנו לא להעיק יותר מדי. בסוף, זו היתה חוויה מיוחדת. פתאום אתה מבין שכולנו באותה סירה, ויש בזה משהו יפה שיש אחדות כזו סביב סיפור יציאת מצרים. משהו מחבר ומלכד. סיפור של עם."

והשנה - ליל הסדר בחיק המשפחה.

שְׁלו התכוון לצאת לחוג את ליל הסדר בחיק משפחתו, ומספר שעות לפני היציאה הביתה הוא הבין שהחלום לצאת הביתה הולך ומתרחק, ואת ליל הסדר יעשה בגבול הצפון. "איזה באסה".

ובכל זאת, מספר שְׁלו על החוויה: "אצלנו בפלוגה הייתי הדתי היחיד, והיו עוד שניים שהיו מסורתיים, כך שמראש, לשבת סביב שולחן הסדר עם החברה' שנמצאים על הרצף בין "מה נשתנה" לבין "חד גדיא" היה מורכב. ודרך אגב, אצל רובם זה לא הרבה יותר מ"מה נשתנה", אולי קצת "והיא שעמדה".

לקחתי על עצמי להיות עורך הסדר ועשינו זאת

שמעון בזק:

היא הצטרפה ללחימה בעזה, כשהיא כבר יודעת שבפסח היא תהיה חטיבה מגויסת. גם שמעון קיווה לעשות את הסדר עם תמר והילדים ומשפחתו הרחבה. לפי המסורת, פעם אצל ההורים של שמעון ופעם אצל תמר, והפעם היו צריכים להגיע למשפחה של שמעון, אך לא הסתייע. ואז המצב התבהר. שמעון כבר ידע מספר ימים שאת ליל הסדר יעשה בצבא על גבול עזה, וכבר מונה לעורך הסדר עם לוחם

שמעון משרת בחטיבה 8. חטיבת שריון שנקראת חטיבת "הזקן". החטיבה קרויה על שם מקימה ומפקדה הראשון, אלוף **יצחק שדה**, שכינויו היה "הזקן". מאז היא עברה מספר גלגולים. היתה שותפה במלחמות ישראל, פורקה והוקמה מחדש, והיא נחשבת לחטיבת השריון המעוטרת ביותר.

בתחילת המלחמה, בסבב הראשון, היא היתה בגבול הצפון במשך שלושה חודשים, ובהמשך

באקוואנו

שמעון מציין שהיה משהו מיוחד בסדר פסח על גבול עזה. הניצוץ היהודי הוא יותר מניצוץ. זו רוממות רוח. שמעון מציין, בחצי חיוך, שזה היה בסופו של דבר סדר שחיסל את עצמו, כיון שהעייפות מיום הפעילות הארוך הכריעה את החברה' שהתקשו להחזיק את העיניים פקוחות. לקו הגמר, שירת ה"חד גדיא", הגיעו שלושה. לאחר מכן גם להם נעצמו העיניים. **והשנה - עושים את הסדר בחיק המשפחה.**

נוסף, שהוא משמש באזרחות כרב. כמה שעות לפני החג, זכה החבר ויצא לביתו, כמו עוד חיילים מהפלוגה שזכו לכך, ושמעון נותר לבדו. מספר שמעון: המשימות של החטיבה היו אבטחה והגנה על היחידות הפועלות במרחב: יחידות הנדסה, חי"ר וכד' שפעלו במרחב חאן יונס. בדרך כלל, אופי הפעילות הוא של נכנסים, מבצעים, יוצאים.

בערב החג, לפני הנץ השחר, הפלוגה נכנסה לפעילות בחאן יונס, ופעילות שתוכננה לשלוש שעות הלכה והתארכה לעשר שעות מורטות עצבים. כעורך הסדר, אני לא מתפנה להכנות אחרונות, וזמן קצר לאחר חזרתנו למגנן נכנס החג. הפלוגה שלנו משופעת בחברה' מהמגזר, שבקיעים ברזי ההגדה. זה היה אמור להיות הרבה יותר קל, לולא העייפות הרבה.

הצבא דאג לנו להכל. כשחזרה הפלוגה, שולחן החג כבר היה מוכן. בזמן שהיינו בפעילות, הרס"פ הכין את חדר האוכל כמו שצריך. לא היה חסר דבר. ככה זה כשיש רס"פ ותיק וטוב.

לשלו זלקינד

עם שחרור מצה"ל וכניסתך לצבא המילואים,

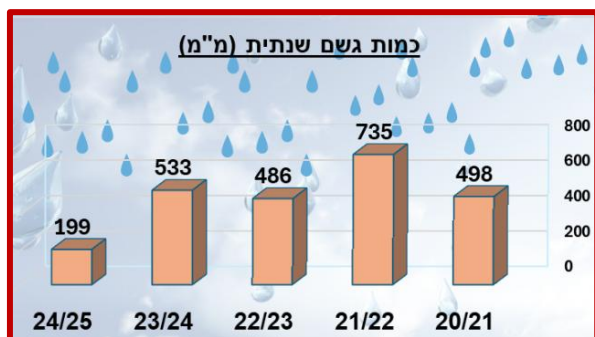
ברכות חמות והצלחה רבה בשנת הבית

פסח כשר ושמח לכל צעירנו!

חא"מ, אלהים ומעריכים - ועזת לעירי.

גידולי השדה וגשם אֵין / שמשון

לפני כחודש, בשידורי הבוקר של ערוץ 13 התפרסמה הידיעה שבקבוצת יבנה ירדו עד כה 188 מ"מ. העונה הכי יבשה מיום שהתחילו במדידות. ובמדד עצירת הגשמים, כך ציינו, אנחנו במקום השני בארץ. ומאז, מצבנו לא השתפר וירדו רק עוד 11 מ"מ. מחר נאמר מוריד הטל. עונת גשמים מאכזבת עד מאוד.

האם יש לכך משמעות נוספות?

המים המושבים הם מליחים, מה שלא טוב בעיקר לצמח האבוקדו. בדרך כלל ההשקיה היא משולבת, מי גשמים בחורף ומי השקיה במים מושבים בקיץ.

מי הגשם המרוויח את הקרקע בחורף שוטפים את המליחים שהמים המושבים, המליחים, החדירו לקרקע. השילוב הזה הוא נכון וטוב לקרקע. השנה, הסימביוזה הזו נפגעה ויתכן שנצטרך לטפל בכך.

בנוסף, כלקח מהשנה השחונה שחווינו, יתכן ונצטרך להשקיע ברכישת ציוד השקיה נוסף, כשאם וכאשר, נהיה ערוכים למצב.

אנחנו נכנסים לגידולי הקיץ. מה הולך

לקרות?

דבר ראשון, כמענה ליבול הנמוך של גידול החיטה לתחמיץ, הגדלנו את שטחי התירס, שמושקים לכתחילה במים מושבים בטפטוף. השנה נצמצם באופן משמעותי את גידול שטחי הכותנה. שטח גידול הכותנה בשנה שעברה

פניתי לנעם פישביין, מנהל הגד"ש המשותף, גד"ש ימניב', לשמוע מה הן המשמעויות לחורף כל כך שחון. מה יהא עלינו?

וכך סיפר לי נעם:

השנה אנחנו בבצורת גשמים שלא היתה כמותה, גם לא בחלומות הרעים שלנו. את החיטה זרענו והיא שיוועה למים. לא יכולנו לתת מענה מלא, אך היכן שיכולנו - התחלנו בהשקיה, פעולה שדרשה השקעה רבה בכח אדם ובציוד. השקינו כ-2000 דונם, כמחצית משטחי גידולי החיטה, בשתי השקיות. היכן שהשקינו, היבול היה סביר. לעומת זאת, בשטחים שלא הושקו, היבול היה נמוך מאוד, כרבע מהיבול המצופה.

הבצורת הקשה פגעה בעיקר בדרום. לשמחתנו, עמדו לרשותנו מים במאגרי המים המושבים, שבהם כאמור עשינו שימוש. כתוצאה מכך אנחנו מגיעים לקיץ עם מאגרי מים מושבים לא מלאים, מה שיאלץ אותנו מאוד לדייק עם תוכניות ההשקיה של גידולי הקיץ.

הבצורת שאיתה אנחנו מתמודדים היתה בהפוך לשנים הקודמות, שהיו שנים גשומות, וניתן לראות זאת בגרף. כפי שאומר נעם: "אני מקווה שהשנה הזו היתה חד-פעמית ולא מדובר בשבע שנים רעות".

מרענן והיפוך מגמה. הצטרפו אלינו שחר באוסי, שחר ברלב, אביעד גורליק, דורון לנג, ואלדד שמעון. חיזוק משמעותי ומשלנו."

עמד על 3150 דונם והשנה הוא יהיה כמחצית ממנו.

לאחר מספר שנים טובות, שוק סיבי הכותנה עבר שינוי, המחיר ירד וגידול הכותנה שוב נמצא בירידה ובתחרות מול גידולי שדה אחרים. המשמעות: השנה אנחנו מגדילים את שטחי גידולי החומוס והחמניות (ונעם מוסיף באירוניה שהגדלת שטחי החמניות יוכלו להיטיב גם עם הכלות והחתנים, שמאוד אוהבים להצטלם בשדות האלה, שכידוע היו אהובות גם על הצייר המפורסם ואן גוך).

משאבי אנוש

נעם: "אנחנו מברכים על הצטרפותם לענף הגד"ש, בשנה האחרונה, של היבנאים. שינוי

מרסס חדש

בקרב יגיע אלינו מאנגליה מרסס חדש מתוצרת מפעל knight. המרסס שיגיע אלינו יהיה בצבע אדום. ומה זה משנה?

המשלחת שיצאה מטעמנו לראות את המרסס באנגליה, התבשרה שלמרות שהצבע המקורי של המרסס הוא צהוב, המרססים שמגיעים מתוצרת החברה לארץ הם בצבע אדום. חברינו, שהביעו תמיהה, שמעו ממנהלי המפעל את הסיפור הבא:

לפני מספר שנים הגיעה מהארץ משלחת חקלאים, לקנות מרסס מתוצרת המפעל, אך התגלתה בעיה קשה. הרוכש סירב לקנות את המרסס כיון שצבעו צהוב, רחמנא ליצלן, הצבע של מועדון הספורט מכבי תל-אביב, והוא, בהפוך

על הפוך, אוהד שרוף של הפועל תל-אביב, האדומה. למי שבתחום זה קן נישט (לא יהיה). וכך, על מנת להשלים את העסקה, נאלצה החברה לשנות את צבע המרסס ולהתאימו לדרישות הלקוח. סיפור טוב או פולקלור? לפחות סיפור נחמד.

שישניצל ניר גלים

לפני שבוע התנדבו הטילונים במפעל החדש **שישניצל** בנייר גלים. הם לקחו חלק במפעל החשוב הזה ועזרו בהכנת השניצלים, יחד עם המדריכים, **מיכל שליסלברג ויהב בוגנים**.

בכל שבוע מטגנים בנייר גלים בין 3000 ל-4000 שניצלים, שאותם מעבירים לחיילים בגבולות ובשטחי המלחמה, מהצפון עד הדרום. במפעל הזה לוקחים חלק מתנדבים רבים. הוא מתקיים בזכותם ובזכות התרומות, שאי אפשר בלעדיו. ביום שישי בצהריים, שהחיילים כל כך רחוקים מהבית, כשהלב נצבט מגעגוע, ואז מגיע לכבוד שבת משלוח של חלות שניצל מפנקות ועוד פינוקים - מרגש. (תחפשו שישניצל בגוגל).

לטיילונים ולמדריכים – בהערכה רבה. אומרים ששברתם שיאים.

נוער הטילונים (כיתות ט'-י')
מזמינים את הציבור במהלך החג למשטח
לשולחן הסדר של החטופים.

שא ברכה

ברכות לחברנו **יואב איתן** לרגל
קבלת הדוקטורט בנושא: **היבטים
פילוסופיים בהגותם ובהכרעותיהם
של מייסדי תנועת הקבוצה"ד בשנים
1924 עד 1935**.

זהו הדוקטורט השני של יואב.
הראשון הוענק ב-1982 והיה בנושא:
טיפוח עופות

שיקום ושמירה על הפעלטון / ניר יעקובי

לציבור שלום רב,

סקירה קצרה למי שבמקרה לא מכיר את המקום: הפעלטון משמש בשעות הבוקר את ילדי הגיל הרך. בנוסף, הוא פתוח בצורה חופשית לציבור, ומשפחות רבות מבקרות במקום בשעות אחר הצהריים. עבודה רבה מושקעת על מנת לשמור על הפעלטון נקי ומסודר.

זה זמן רב שנשות צוות הגיל הרך נתקלות בתופעות לא נעימות אשר מקורן בשעות אחר הצהריים ובשבתות, כאשר הן מגיעות בבקרים לפעלטון ומוצאות שהאור והמזגנים דולקים, לכלוך ובלאגן על המזרנים, כולל שאריות מזון וניירות טישו משומשים, כלים לא שטופים בכיור, שירותים מלוכלכים, ובפח (למרבה הזעזוע מספר פעמים גם על הרצפה) - חיתולים משומשים ושאריות של אוכל. בנוסף, ציוד רב נהרס השנה, חלקו משימוש לא זהיר ולצערנו, חלקו מוונדליזם. מצב זה הוביל לסיכון בטיחותי של ממש בשימוש במתקני הפעלטון.

הלכלוך וההרס הובילו לכך שהמקום מנעו כניסת ילדים, ובשל כך נפגעו לא רק באי הפעלטון בשעות אחה"צ ובשבת, אלא גם ילדי הגיל הרך, שפעילותם בפעלטון הינה חלק מהתוכנית החינוכית שלהם במסגרות. בעקבות זאת נאלצנו לסגור את הפעלטון לכמה שבועות, במהלכם הציוד תוקן (תיקון שהיה כרוך בעלות כספית משמעותית) והמקום עבר ניקיון יסודי.

כעת כאשר אנו רוצים לפתוח את הפעלטון מחדש נבקש מהציבור לעזור בשמירה על המקום ובנקיונו בצורה סדירה.

אנו מודים מקרב לב על שיתוף הפעולה.

נשות צוותי הגיל הרך דואגות לניקיון הפעלטון, אולם על מנת לא לחזור למצב הקודם נדרש ניקיון שבועי נוסף הכולל טיפול בדברים הנדרשים בתדירות גבוהה יותר - טאטוא, ניקיון שירותים, ריקון הפח וכו'. אי לכך אנו פותחים תורנות חדשה של ניקוי הפעלטון. המעוניינים לעבור לתורנות זו מתבקשים לפנות בהקדם ל**נייר מרמור**.

בנוסף, אנו מצרפים תזכורת ורענון לחוקים לשימוש בפעלטון:

-ביקור ילדים בכל גיל יהיה בליווי מבוגר בלבד. על מנת להבטיח זאת **הכניסה תתאפשר על ידי מגע בלבד** בדומה לחדר הכושר (בשבתות יינתן מפתח על ידי אחראי).

-ביקור של ילדי אורחים - בליווי קרוב משפחה מקומי.

-הפעלטון מתאים לילדים עד גיל גן חובה. במקרה שהגעתם בשעות הפעילות של ילדי הגיל הרך, אנא חזרו במועד מאוחר יותר.

-אין להכניס בכלל, וללא יוצא מן הכלל, מזון ומשקאות לפעלטון!!!

-נא לחלוץ נעליים בכניסה ולוודא שאין חול בגרביים...

-הפח מיועד לניירות בלבד. נא לא לזרוק בו שאריות מזון, חיתולים וכו'.

-אם השתמשתם בכוס, אנא שטפו אותה בסבון והחזירוה למקומה.

-בצאתכם, אנא כבו את המתג הראשי שבכניסה וודאו שהשארית את הפעלטון נקי ומסודר, כולל טאטוא אם נדרש ובדיקת ניקיון השירותים.

ניר יעקבי ונעמי ליבר

משולחנה של מנהלת הקהילה / חמוטל דברת איתן

לתקופה הקרובה, ישנם צוותים שכבר עמלים על האירועים הקרבים. בערב חג החירות נצא להתייחד עם החטופים, נזכיר אותם ונחשוב עליהם ביחד. תודה לנטע קנדל ויסכה כוכבא על ארגון הדבר. צוות חברים יזם חגיגת מימונה במוצאי פסח והם כבר מתכננים לנו ערב שמח ומקפיץ. לקראת יום הזיכרון, צוות התערוכה שבראשו עומדת רעות בית אריה, התכנס לתכנן את התערוכה של השנה. עידו עפרוני יזם וקיבל על עצמו לארגן את ערב יום הזיכרון, במעורבות חברים נוספים (מהטקס בבית העלמין, דרך ארוחת הערב ומפגש המשפחות, ועד ערב "שרים לזכרם"). בנוסף, עידו, יחד עם עדי קריק ושושי זלקינד כבר מארגנים את טקס יום העצמאות, וחברים רבים איתם מתכננים ומארגנים ערב זה. אלי כהן קיבל על עצמו את ארגון ארוחת הערב, וגם בערב הזה תהיה שירה בציבור, באווירה אחרת. כמו כן, התחלנו לבדוק אופציות לקראת טיול יום ירושלים. כפי שרואים, אנשים רבים עמלים על מנת שנוכל לחגוג ביחד בשמחה. אם יש עוד אנשים שרוצים לתרום, מוזמנים לפנות ליניב וולף – מרכז ועדת מינויים, ולהציע את עצמם. לצד הצלחות אלו, ישנן מסורות שלא יתקיימו השנה במתכונת הרגילה. בחול המועד לא נקיים טיול משפחות ובמקום יום עיון, ועדת דת ארגנה שיעור (מומלץ מאוד!)

כמו כן, בערב יום השואה והגבורה, נחבור לאירוע של המועצה בבית העדות.

חג חירות נוסף מגיע ואנחנו עדיין לא יצאנו ממצב של לחימה ושבי. מי ייתן ותפילותינו יתגשמו ונזכה לשבת "שבת אחים גם יחד" עם כל אחינו בית ישראל, מתוך שמחה ורווחה. בביתנו שלנו השגרה נמשכת, ואנחנו ממשיכים לפעול ולהניע את הקיבוץ במשעוליו השונים. ככל שאני נחשפת לעבודה הרבה שיש על מנת להחזיק את הקיים ואף לשפר אותו, אני מבינה כמה חשוב שכל אחד ואחת מאיתנו ייקחו חלק בדבר. לא נוכל להחזיק לאורך זמן את כל המסורות והשגרות היפות שלנו, אם לא יהיה מי שישא בעול. ועדת מינויים עובדת ביתר שאת לאחרונה, ואנחנו שמחים לראות על הלוח שתי הצעות חדשות – לוועדת תרבות ולוועדת בית כנסת. בע"ה נביא את ההצעות להצבעה לאחר החג, ואי"ה הוועדות תתחלנה לפעול בקרוב. שתי הוועדות הנ"ל הן ועדות שדורשות עבודה רציפה לאורך כל השנה. ועדת בית כנסת, ברמה יום יומית ממש. יישר כח ותודה לכל מי שהסכים לקחת בזה חלק.

אני שמחה במיוחד לכך שיש לנו הצעה לוועדת תרבות חדשה. תודה מראש לרוני יעקובי ולחברי הוועדה הצעירים שניאותו לקחת על עצמם את התפקיד. אני מקווה שהרכב הוועדה ייבחר, והם יוכלו לצאת לדרך ולהפעיל מחדש את התרבות.

למרות העובדה שתחלוף שנה מאז שהוועדה הקודמת סיימה את תפקידה, לרוב האירועים המשמעותיים של השנה שחלפה מצאנו חברים שיזמו והתנדבו לארגן. גם

בימים אלו, מתבקשים למלא בקשות להחזר, כפי שהיה בעבר – עם פירוט ההוצאות ועם קבלות. הדבר יאפשר לנו מעקב מסודר יותר. זו הזדמנות לחזור ולהזכיר שמי שיוצא למילואים וגם מי שחוזר – עליו / עליה לעדכן את מש"א בתאריכי המילואים.

צוות הבטחון מתאר מצב שעדיין יש לנו מספר מועט מדי של שומרים לתורניות שמירה. אני חוזרת ומציעה למי שלא ברשימת השומרים ויכול ומוכן לכך, להתנדב לשמירות, ואנו מבטיחים לשבץ אותם במקום ובשעה שמתאימים להם.

לסיום, בברכה שצירפנו לשי החג, בחרנו לשים את דבריו של הדר גולדין הי"ד. דבריו רלבנטיים כתמיד ודרך הזכרת הדברים, נזכור את כל החטופים שעדיין במיצרים, וכולנו קצת שבויים איתם. בברכת חג חירות אמיתי לכולנו.

אני מרחיבה בנושא התרבות, כיוון שתרבות משקפת קהילה וגם בונה קהילה. שמחתי לגלות את האיתנות שלנו, גם בשנה ללא ועדת תרבות, ואני מקווה שהיוזמות ורוח ההתנדבות שגילינו בשנה זו ימשיכו, ואנחנו נמשיך לראות מגוון רחב של חברים שמארגנים אירועים שונים לטובת הכלל.

מעבר להתנדבויות והתגייסות סביב אירוע כזה או אחר, חשוב גם להסכים לקחת תפקידים ועבודות שמשמרים ומחזקים את הקיים אצלנו. למי שבפרשת דרכים, אני מציעה לבדוק ולבחון, אולי לקבל על עצמו/ עצמה תפקיד מתוך התפקידים פה בקיבוץ, גם אם הסיבה היא: זה מה שצריך כעת.

בשולי הדברים, קמצוץ מענייני היום. כשפרצה המלחמה, איפשרנו לחברים היוצאים למילואים לבקש החזר הוצאות, ללא פירוט וללא קבלות. ב"ה הכאוס סביב המילואים ירד, וחברים היוצאים למילואים

בס"ד
הזמנה לשיעור
מאת
ד"ר יואל קרצמר רזיאל
"ויהפך לבב פרעה":
כבוד, סמכות
והדינמיקה של הרוע
ביום שלישי, ב' חוה"מ פסח, 15.4.25
בשעה 9:30
באולם אירועים
ועדת זת

משולחנו של מנהל חברה ופרט / קובי שטיין

באה מנוחה ליגע, ומרגוע לעמל

זהו, פסח כמעט כאן, ועוד רגע נתיישב כולנו לליל הסדר ולחגיגות הרגל. זה זמן לפירגון לכל העמלים והעמלות בענפי הקהילה והמשק. העבודה בתקופה זו רבה, וטוב שבאה לה השבת לנוח רגע לפני ליל הסדר, להסתכל בסיפוק על כל שנעשה, ולומר תודה לכל מי שנתנו יד, כתף ושכם לקראת החג. ההתגייסות היא מאבני היסוד של החברה והקהילה, ועל אף זאת היא לעולם איננה מובנת מאליה. תודה.

כנגד ארבעה בנים דיברה התורה

אחד הקטעים החביבים עלי בהגדה של פסח, הוא זה של ארבעת הבנים: החכם, הרשע, התם וזה שאינו יודע לשאול. האמת, אני די סולד מהכותרות שניתנו לבנים השונים, וכן מכך שאלו רק בנים ולא בנות; אבל במהות, אני חושב שבכל חברה יש מכל אחד מהם, הגם שבשמות שונים. אני חווה קטע זה בתור קטע שנוגע לשותפות בשיח, ולהמשכיות של מסורת כפועל יוצא של אופן שותפות זו. אשמח לחלוק איתכם את מחשבותיי (כי כבר נתנו לי את הבמה, אז אנצל אותה), משום שנושא בנינו ובנותינו (הדור הבא) מעסיק אותי מאד.

ראשית, אתן לדמויות שמות שאני יותר מחובר אליהם, ולאחר מכן אבקש מכול מי שמעוניין בכך לשאול שאלות של מהות בנושאים של המשכיות ושייכות. השמות החלופיים שברצוני להציע הם כך: במקום "חכם" - הממשיך, במקום "רשע" - המורד,

במקום "תם" - המתלבט, ובמקום "שאינו יודע לשאול" - הילד. נראה לי שמהויות אלו שייכות גם להגדה, אך במסגרת "משולחנו", ארצה להתייחס אליהם בהקשר שלנו כקיבוץ הבוחן את דרכו.

הבן הממשיך הוא זה שרואה את הדרך שבחרו בה אבותיו ואימותיו, ורוצה להיות חוליה ממשיכה שלה. שאלותיו נועדו להצמיד את החברה קדימה, מתוך הבנה של המהות הערכית שעליה מושתתת צורת החיים שבה בחר הדור הקודם, ומתוך תחושה של שותפות גורל ויצירה לאותה הדרך. בהגדה, זהו הבן הממשיך את המסורת ההלכתית של הפסח, ואילו בקיבוץ זהו הבן או הבת אשר בוחר להמשיך את הדרך הקיבוצית של תורה ועבודה, דרכה של קבוצת יבנה.

הבן המורד הוא זה אשר מכיר בדרך החיים של הדור הקודם, והוא בוחר לו דרך אחרת. אין הוא מעוניין להיות חוליה ממשיכה, אלא לברור לו דרך אחרת. אין הוא רשע כלל וכלל, אלא הוא (או היא) עומד על דעתו, ועושה את שנראה לו נכון, תוך ביקורת (בשאיפה מכבדת) כלפי דרכם של הוריו. בהגדה זהו מי שלא מעוניין להמשיך במסורת של הלכות הפסח, ואילו בחברתנו זה מי שלא מעוניין להמשיך בדרך הקיבוצית, בין אם בזו השיתופית כפי שהיא קיימת ומתהווה, ובין אם בזו הדתית.

הבן המתלבט, הוא זה אשר עוד לא יודע מה הוא רוצה. לפעמים נוטה הוא לכיוון ההמשכיות ולפעמים לכיוון המרד, אך הוא

בהתחלה, נמצא הילד. רוב פעולתנו החינוכית נעשית מול "הילד", בהנחת התשתיות. אך בעל ההגדה מלמד אותנו, שבן נותר בן, גם אחרי גיל החינוך הרשמי וסיום שנות בית הספר, ומה שנטמיע בילד יהיה המצע שעליו יהיה למתלבט, מורד או ממשיך.

בפסח הזה אני מזמין אותנו לחשוב על ארבעת הבנים, ולראות איך אנחנו מכוננים שיח שמערב את כולם יחד, אך בד-בד-בבד מאפשר בחינה של האופן שבו כל אחד מהבנים והבנות שלנו ממוקמים ביחס לדרכינו. בחינה זו יכולה להיות תשתית לשיח על ההשלכות של מיקום זה עליהם ועלינו. בעיצוב החברה שלנו, המיקומים האלו אל מול "הירושה האידיאולוגית" שאנו רוצים להנחיל לדור הבא, מהווים אבני בניין חשובים של הגאולה, במובנה מטאפורי-חברתי-מקומי שלנו כחברה של תורה ועבודה. נראה לי נכון שנושאים אלו יזכו לתשומת ליבנו ונוכל גם עליהם לשוחח במסגרת בירור דרכנו. בב"ח לתו"ע.

עוד זקוק להכוונה, למודלים לחיקוי, ולבירור של האפשרויות שעומדות בפניו. הילד, לעומתו, עוד אפילו לא מודע לכך שמתישוהו יצטרך לבצע בחירות. הוא עוד במקום בו מונחות בפניו תשתיות של דרכי אבותיו, על מנת שיום אחד יוכל לתהות מה עמדתו לגביהן.

כל אחד מהבנים הללו מציב בפני דור ההורים אתגר אחר. הבן הממשיך דורש מאיתנו לתת בו אמון ומאתגר אותנו למצוא את הדרכים לגייס אותו לנטוע בקרבנו שורשים ולקחת תפקידים של הובלה. הבן המורד דורש מאיתנו קבלה של דרכו, תוך יכולת לומר שדרך זו כוללת גם תהליכים של פרידה מדרך ומקום. כמו בהגדה, אין הבן המורד מורחק מהשולחן או מהשיח, אלא הוא נשאר חלק מהשיח תוך הדגשה שבחירתו לצאת כוללת יחס הדדי. הבן המתלבט דורש מאיתנו אורך רוח מצד אחד, אך גם בהירות באשר לדרך. הוא צריך מורי דרך שיגידו לו מה כן ומה לא, וגם למה. לבסוף, ואולי דווקא

מרפאה

טל: 08-8548300, אריות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221
דואר: mirkyavne@clalit.org.il

ימי חוה"מ פסח במרפאה:

שעות הקבלה במרפאה יהיו בין השעות 07:00-12:00

בימי חול המועד אין מעבדות לכן לא יבוצעו בדיקות דם בימים אלו.

ימי קבלת רופא במרפאה יהיו בימים שני ושלישי.

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

התחשבות בסביבה:
למען הבריאות של כולנו – אם אתם לא מרגישים טוב, או אם לילד יש חום או תסמינים של מחלה, אנא הימנעו מהגעה למקומות ציבוריים, כולל חדר האוכל, הכלבו, גנים ובתי הספר. זה הזמן להישאר בבית, לנוח, לחללים – ולמנוע חדקת מיותרת לסובבים. תודה על ההתחשבות ושיתוף הפעולה! יחד נשמור על קהילה בריאה. רחלי צוות המרפאה

בברכת בריאות טובה, צוות המרפאה

בס"ד

צעדת החירות והגאולה

בתי הילדים והנוער
מזמינים אתכם להצטרף לצעדה משותפת-
בתפילה לשחרור החטופים
ולהגברת האחדות בעם ישראל.

יום שני (א' דחור"מ) ט"ז בניסן, 14.4
יציאה מרחבת הדשא שליד זוגון ג-ד, בשעה 14:30
דרך השדרה אל עבר גבעת השומרים.
סיום משוער: 15:30

מוזמנים להגיע בחולצות לבנות או צהובות,
בדגלים ועם הרבה תקווה.

נתאחד ונתפלל לימים טובים!

את יום שני הקרוב, נקדיש במערכת החינוך לשיח
ועשייה במיקוד לשני נושאים עיקריים בחג
המתחברים למציאות של ימינו:

חג החירות - בתפילה לשחרור החטופים.

חג הגאולה - להגברת האחדות בעם.

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו לצעדה, וכן
מוזמנים לצפות במיצגים השונים שיוקמו ביום. זה
ע"י הילדים והנוער.

חרות היא בחירה חפשית וצעקאית במגבלות החיים ובכבלי הזמן.
חרות היא תחושת חשט לאחר הבחירה במגבלות ובכבליים.
חרות היא אחרי: אחריה האדם לעצמו, לזולתו, לחברו ולמדינתו.

...

חרות היא מרובות של קיום ולא דוקא סוג של מחלשות
חרות היא לקשקל: לקשקל לראות, לנשם, לדעת, ליחל, להקשקל.
חרות היא לקשקל הבחירה גם בבדידות לשמח
חרות היא לקשקל הבחירה אחרי פשט להקשקל. לקום וללכת הקלח

...

חרות היא סוג של חפוש מתמיד
חרות היא סוג של הליכה שאין לה קץ

(אילה גרויה ד"ר, מחנך 'מראה מקום - הגדת יבנה')

לכל חברינו וידידינו ולכל העומדים על משמר ארצנו בחזית ובעורף
מאחלים ומייחלים לחג של חירות אמיתית ושלמה
חג של תקווה, מריחה ובשורות טובות

ספח כשר ושמח!

עֲצֻמָּאִי / יוֹאב אִיתְמוֹר

לְעֵתִים תִּחְוָה מִכָּה שֶׁל דָּם בְּאַמְצֵעַ הַגְּלוּחַ,

תִּנְאַלְךָ לְבָלֵעַ צִפְרִידָעִים,

אָבֵל אֶת הַמְטוֹת תִּשְׁאִיר בְּבֵית,

אֶת הַמִּדְבָּר הַנֶּחַ לְאַחֲרִים.

לְפַעֲמִים תִּצְטָרֵךְ לְקַרֵּעַ אֶת הַיָּם.

יִהְיוּ יָמִים שֶׁל חֹשֶׁךְ

וְיָמִים שֶׁל גֶּשֶׁם וּבָרָד,

אֵד כְּאִשּׁוֹר תִּצָּא מִמִּצְרַיִם תִּדַּע

שֶׁעָשִׂיתָ זֹאת בְּעֲצָמְךָ.

אִזּוֹ אִם מֵאֵפֶל יִתְקַשְּׁרוּ אֵלֶיךָ

וְיִצְיֵעוּ לָךְ אֶת טוֹב מִצְרַיִם,

אָמַר שֶׁכָּבֹד אֶכְלֶתָ דֵּי מַעַץ הַדַּעַת

כִּדֵּי לֹא לִהְיוֹת עֲבָדָם שֶׁל אַחֲרִים.

כָּל יוֹם תּוֹצִיא מִיָּם מִן הַסֵּלַע,

אָבֵל הַיּוֹם זֶה רַק בְּדַבּוּרִים.

על השיר - יצחק ברוכי

